

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพระราชกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรด

เกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยาย

เสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ ในท้องที่บางแห่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิบดีอำนาจตามความในมาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๕ และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติ

ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตรา

พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓

ในเขตเทศบาลต่าง ๆ ในจังหวัดดังต่อไปนี้

๑. จังหวัดกระบี่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. จังหวัดกำแพงเพชร

๓. จังหวัดขอนแก่น

๔. จังหวัดฉะเชิงเทรา

๕. จังหวัดชัยนาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๖. จังหวัดชุมพร

๗. จังหวัดเชียงราย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๐/ตอนที่ ๘/หน้า ๑๘๕/๒๗ มกราคม ๒๕๕๖

- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๘. จังหวัดตาก สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๙. จังหวัดนครพนม
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๐. จังหวัดนนทบุรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๑๑. จังหวัดนราธิวาส
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๒. จังหวัดน่าน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๑๓. จังหวัดหนองคาย
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๔. จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๑๕. จังหวัดปทุมธานี
- ๑๖. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๗. จังหวัดปัตตานี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๑๘. จังหวัดพังงา
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๙. จังหวัดพัทลุง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๒๐. จังหวัดพิจิตร
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒๑. จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๒๒. จังหวัดมหาสารคาม
- ๒๓. จังหวัดแม่ฮ่องสอน
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒๔. จังหวัดยะลา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๒๕. จังหวัดร้อยเอ็ด
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒๖. จังหวัดระนอง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๒๗. จังหวัดเลย
- ๒๘. จังหวัดศรีสะเกษ
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒๙. จังหวัดสตูล สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๓๐. จังหวัดสมุทรสงคราม
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๓๑. จังหวัดสิงห์บุรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๓๒. จังหวัดสุพรรณบุรี
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๓๓. จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๓๔. จังหวัดอ่างทอง
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๓๕. จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

